

Arrest

nr. 30 971 van 2 september 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 oktober 2008 het Rijk binnen en diende op 27 oktober 2008 een asielaanvraag in. Op 5 juni 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn. U bent 33 jaar geleden geboren in de wijk Bazar Iraq van de stad Herat. U werkte als schrijnwerker en samen met uw echtgenote Zahrah SABIRI (O.V. 6.339.162) heeft u twee zonen en een dochter. Uw oudste zoon, Mohammad, werd in de vierde maand van 1387 (22 juni – 22 juli 2008) op weg naar uw winkel ontvoerd. Dezelfde dag werd u opgebeld met de boodschap dat u tegen de daarop volgende dag 50.000 dollar voor zijn vrijlating moest voorzien. Toen u de volgende dag door de ontvoerder opgebeld werd, kreeg u een dag uitstel om het geld te zoeken. Door uw spaargeld samen te rapen, de juwelen van uw

vrouw te verkopen en van vrienden en familie te lenen, slaagde u er in 20.000 dollar bijeen te krijgen. Toen u de volgende dag de 20.000 dollar aan de ontvoerder aanbood, bleef hij aandringen op de 50.000 dollar. Daarop besloot u de politie in te schakelen. Tien dagen later vernam u dat de foto van uw zoon op televisie was verschenen. Een maand na het laatste telefoongesprek hoorde u 's nachts verdachte geluiden. Buitengekomen zag u schaduwen op uw dak. U alarmeerde uw burens waardoor de personen op het dak verdwenen. Een maand en enkele dagen verbleef u vervolgens bij uw familie voor u met uw gezin Afghanistan verliet. Na een reis van 45 dagen kwam u op 24 oktober 2008 in België aan. Op 27 oktober 2008 diende u een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een verzoekschrift en vier taskara's neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Centraal in uw asielaanvraag staat het losgeld dat geëist werd door de ontvoerder en uw pogingen om het geld bijeen te krijgen. Verschillende ongeloofwaardigheden in verband met uw zoektocht naar het geld doen echter vragen rijzen bij uw vluchtrelaas. Zo is het erg verwonderlijk dat enerzijds zowel u als uw vrouw uw wanhopige zoektocht naar geld beschrijven, maar u anderzijds verklaart dat u niet van uw familie leende omdat u er niet aan had gedacht het hen te vragen (CGVS echtgenote p.3; CGVS I p.6-8; CGVS II p.2). Dat u geld probeerde te lenen van wie het u ook maar wilde geven, maar uw eigen familie vergat, is erg ongeloofwaardig. Wel leende u, zoals u zelf aangeeft, aanzienlijke bedragen van Ismail en Akbar. Hoewel u hen als vrienden omschrijft, valt dit nauwelijks uit uw beschrijving op te maken. Zo stelt u dat u over beide personen geen informatie heeft over hun persoonlijk leven en zegt u zelfs dat uw contact met Akbar tot begroetingen beperkt bleef (CGVS II p.2). Het is zeer merkwaardig dat deze twee personen waarmee uw vriendschapsband moeilijk diepgaand te noemen is u wel op zeer korte termijn veel geld wilden lenen. Als u met deze eigenaardigheid geconfronteerd wordt, kan u wel kort de gezinssituatie van Akbar en Ismail verduidelijken (CGVS II p.2). Uiteindelijk slaagt u er in 20.000 van de gevraagde 50.000 dollar te verzamelen, zo beweert u. Het is echter opvallend dat u de verhouding tussen dollars en afghani zelfs niet bij benadering kan weergeven (CGVS I p.7). Dat u tracht aan een losgeld uitgedrukt in dollars te voldoen en er in slaagt een deel van dit geld in dollars te bemachtigen, terwijl u niet weet hoeveel geld u in de dagelijks in omloop gebruikte nationale munt gevraagd wordt, is zeer verwonderlijk. Ook weet u niet hoeveel dollars de reis naar Europa kostte. Nochtans gebruikte u voor uw reis de 20.000 dollar die u voor het losgeld ter beschikking had en kan u de kostprijs van de reis wel in euro's uitdrukken (CGVS II p.3). Dat u niet weet hoeveel u van uw 20.000 dollar aan uw vlucht besteedde of hoeveel u na betaling overhield, is vrij eigenaardig. Bovenstaande opmerkingen doen ernstig twijfelen aan uw inspanningen om het losgeld te verzamelen en aan uw bewering dat u 20.000 dollar bijeen kreeg. Aangezien deze aspecten een prominente plaats innemen in uw vluchtverhaal, doen zij ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ook uw kennis van de algemene ontvoeringsproblematiek in Herat blijkt erg pover. Zo herinnert u zich geen protestacties tegen de ontvoeringsgolf in Herat (CGVS I p.10). Dat onder andere de dagenlange algemenestaking in Herat in maart 2008 u ongemerkt voorbij is gegaan mag zeker verbazen. Ook heeft u er geen idee van of de overheid maatregelen nam tegen de ontvoeringen (CGVS I p.10). Nochtans kan er verwacht worden dat u, gezien u haast tezelfdertijd met een ontvoering geconfronteerd werd, een bijzondere interesse ontwikkelde voor de evoluties op dat gebied in Herat.

Tenslotte dient er opgemerkt dat het verzoek dat uw broer bij de politie indiende en waarmee u uw problemen in Afghanistan tracht te staven tegenstrijdig is aan uw verklaringen. Zo blijkt het verzoekschrift op 13/4/1387 (4 juli 2008) opgesteld en verhaalt het uw vertrek uit Afghanistan, terwijl u beweert dat u slechts in de zesde maand van 1387 (23 augustus – 22 september 2008) Afghanistan verliet (CGVS I p.2,5, CGVS echtgenote p.2). Dat het verzoekschrift toekomstige gebeurtenissen zou beschrijven, is erg bevreemdend. Ook gelooft uw echtgenote dat uw broer slechts na uw vertrek een klacht indiende, hetgeen eveneens in tegenspraak is met de vermelde datum op het document (CGVS echtgenote p.4). Daarnaast stelt u dat uw broer uw reis naar Europa regelde en van uw bestemming op de hoogte was (CGVS I p.11). Uw broer daarentegen vertelt in zijn verzoek dat hij in het ongewisse is over uw bestemming. Voor deze opvallende tegenstrijdigheden, kan u geen begin van een verklaring bieden (CGVS I p.11, CGVS II p.4). Dat het enige document dat u voorlegt om uw asielmotieven te ondersteunen geheel tegenstrijdig is aan uw verklaringen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Bovenstaande opmerkingen stellen uw asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht. Er moet dan ook besloten dat u doorheen uw verklaringen er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA, blijkt dat er duidelijke regionale verschillen zijn in de veiligheidssituatie in Afghanistan (zie antwoorddocument afgh2008-057w, dd. 3 november 2008, dat toegevoegd is aan het administratief dossier). Het zwaartepunt van het gewapende conflict is nog steeds gesitueerd in het zuiden en het oosten van Afghanistan. Wel dient opgemerkt dat het gewapende conflict opschuift richting centrum en richting westen van het land. Er zijn berichten dat nu ook in sommige delen van het noorden, in het bijzonder in gedeelten van de provincies Badghis, Faryab, Baghlan en Kunduz de veiligheid door de uitbreidende "insurgency" is verslechterd. De algemene tendens blijft echter dat de "insurgency" in de noordelijke helft van Afghanistan nog steeds van een totaal andere orde is dan in de zuidelijke helft van het land waar het conflict volop woedt.

Om die reden kan er voor de beoordeling van de veiligheidssituatie een onderscheid worden gemaakt naargelang van de regio van herkomst. Dit onafhankelijk van de beoordeling van de mogelijkheid van een reëel vestigingsalternatief (rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokken personen). Ook het UNHCR maakt in zijn regelmatig geactualiseerd advies een onderscheid per regio. Het advies van het UNHCR "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection", gedateerd op 6 oktober 2008, differentieert de veiligheidssituatie in Afghanistan tot op districtsniveau (zie UNHCR-advies toegevoegd aan het administratief dossier). Het UNHCR roept op om aan Afghanen die afkomstig zijn uit de in hun advies vermelde districten, complementaire vormen van bescherming te bieden gezien de situatie daar als onveilig wordt beoordeeld.

U bent afkomstig van stad Herat dat behoort tot provincie Herat in het westen van Afghanistan. De stad waarvan u afkomstig bent, staat niet vermeld in het UNHCR advies. Actueel bestaat er voor burgers die afkomstig zijn van de stad Herat in het westen van Afghanistan geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet.

De vier taskara's die u neerlegt zijn slechts een indicatie voor de identiteit van u en uw gezinsleden, die hier niet ter discussie staat. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, treft u aan in het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen.

3.1.1. Het verzoekschrift stelt dienaangaande "Wat het bewijs van zijn identiteit betreft, is hij er tot op heden niet in geslaagd enig document uit zijn geboorteland te bekomen. Niettemin blijft hij proberen en zo hij hierin zou slagen in de loop van huidige procedure zal hij de nieuwe stukken uiteraard toevoegen" en "Bovendien heeft hij gedurende het interview bij DVZ zijn echte identiteit aangegeven, ook al moest men een beetje aandringen. Dit kan niet gelijkgesteld worden met een doelbewuste intentie om de migratiediensten te misleiden."

3.1.2. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zijn taskara neerlegde, alsook de taskaras van zijn gezinsleden, dat verzoekers identiteit niet wordt betwist door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker aanvankelijk enigerlei zijn identiteit trachtte te verdoezelen. De opmerkingen in het verzoekschrift zijn dan ook strijdig met de inhoud van het administratief dossier.

3.2. Verzoeker stelt aangaande de motieven van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *“dat deze conclusies te hard zijn en geen rekening houden met het feit dat hij na de kidnapping van zijn zoon alles snel vergeet (p.2 gehoor 23/3/09)”*.

3.2.1. Dat verzoekers geheugen zou zijn aangetast sinds de ontvoering van zijn zoon wordt niet ondersteund door medische attesten. De Raad wenst bovendien te benadrukken dat redelijkerwijze verwacht mag worden dat dergelijke dramatische feiten in het geheugen gegrift zouden zijn indien zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, aangezien zij manifest afwijken van het alledaagse en van determinerende invloed waren op het verdere leven van verzoeker en zijn gezin. Dat verzoeker *“op het ogenblik van zijn asielaanvraag ook nog minderjarig en bijgevolg zeer beïnvloedbaar was”* is strijdig met zijn verklaringen op het Commissariaat- generaal *“geboortedatum? 33 jaar oud, ken de datum niet”* (gehoorverslag CGVS, 23.03.09, p.2)

3.3. Het verzoekschrift stelt verder:

“*u legt tegenstrijdige verklaringen af ivm uw woonplaatsen in Afghanistan.

Verzoeker betwist dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Hoogstens moet het gaan om misverstanden. Het is immers zo dat hij nooit in Kabul heeft gewoond als dusdanig, maar er wel regelmatig naar toe is gegaan en er ook soms enkele tijd verbleef, omdat zijn vader daar woonde; het ging dus alleen om verblijf omwille van bezoek.

*u bezit niet over kennis die redelijkerwijze mag verwacht worden van iemand die werkelijk afkomstig is uit Pashai in het district Paghman.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker een bepaalde kennis heeft over Pashai en omgeving. De conclusie dat dit onvoldoende zou zijn, is vrij subjectief en het is dus zeker niet zo dat verzoeker foute informatie of helemaal geen informatie heeft. Daarbij komt ook het feit dat verzoeker zeer jong was toen hij zijn land heeft verlaten (16 en half) en dat hij ook een bijzonder lage scholingsgraad heeft (5 jaar); daarna werkte hij in de landbouw en kwam hij zijn dorp niet uit, tenzij om sporadisch zijn vader eens te gaan bezoeken in Kabul; Door het feit dat hij opgroeide bij zijn moeder, die uiteraard ook ongeschoold was, is derhalve het ontbreken van gedetailleerde geografische en politieke kennis zeker geen factor om de ongelooftwaardigheid van het relaas te staven.”

3.3.1. De Raad kan slechts vaststellen dat de argumentatie in het verzoekschrift geen betrekking heeft op de motieven zoals weergegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker verklaarde immers 33 jaar oud te zijn, hij zou geboren zijn in Herat en er zijn hele leven hebben gewoond. (gehoorverslag CGVS, 23.03.09, p.2) Een afkomst uit Pashai en een woonst of verblijf in Kabul zijn elementen die geheel vreemd zijn aan het voorgehouden asielrelaas. De Raad kan hieruit slechts afleiden dat het verzoekschrift foutief werd opgesteld, en dat dergelijke onzorgvuldige en nefaste handelwijze onderhavige procedure onwaardig is.

3.4. Verzoeker onderneemt geen ernstige poging om de motieven van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die grondslag vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. Verzoekers verklaringen zijn vaag en incoherent. Voor zover zijn zoon werd ontvoerd en er losgeld werd geëist, is het onaanvaardbaar dat hij elementaire gegevens als het bedrag dat geëist werd, zijn inspanningen om deze som in te zamelen, algemene protestacties tegen ontvoeringen en het optreden van de overheid tegen dergelijke ontvoeringen niet overtuigend kan toelichten. Immers in zoverre verzoekers zoon werd ontvoerd kan verwacht worden dat verzoeker dit dramatisch gebeuren uitvoerig heeft besproken met burens, bekenden en personen bij wie hij te rade ging. Verzoeker had aldus minstens bekend moeten geraken met de concrete acties in zijn omgeving betreffende ontvoeringen. Dit is niet het geval. De Raad stelt dan ook vast dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht geen geloof heeft gehecht aan het voorgehouden asielrelaas.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker vraagt *“minstens te stellen dat zijn problemen aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.”*

4.2. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

4.3. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker onwetend was inzake een aantal doorslaggevende elementen, zoals recente stakingen, lokale tv-kanalen (gehoorverslag CGVS, 23.03.09, p.4), en recente protestacties zodat hij geen recent verblijf aannemelijk maakt. Verzoekers voorgehouden reisweg kan evenmin overtuigen. Verzoeker verklaarde met "verschillende vrachtwagens" (vragenlijst, p.9) naar Griekenland te zijn gereisd, en vandaar per vliegtuig naar België. Verzoeker verklaarde dat hij zijn paspoort verscheurd heeft buiten de luchthaven en in een vuilbak gooide. Verzoeker heeft aldus moedwillig bewijsmiddelen vernield over zijn identiteit en nationaliteit. Dit klemt te meer nu verzoeker en zijn partner incoherente verklaringen aflegden over het paspoort waarmee ze reisden. Indien beiden verklaarden dat de broer 15000 euro betaalde voor de paspoort(en), verklaart verzoeker dat er één paspoort was op de naam "*Mohamad of iets dergelijks. Zou maar met één paspoort gereisd hebben. Zowel vrouw als kinderen waren in zijn paspoort vermeld*" terwijl verzoekers partner verklaarde "*voor de vlucht waren er valse paspoorten voor ons met onze eigen foto's. Ik geloof met de naam 'Leili'*". Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Verzoekers handelwijze in het bijzonder zijn ongedocumenteerdheid kan hem dan ook aangewreven worden en tasten zijn geloofwaardigheid fundamenteel aan alsook zijn goede trouw.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 september 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK